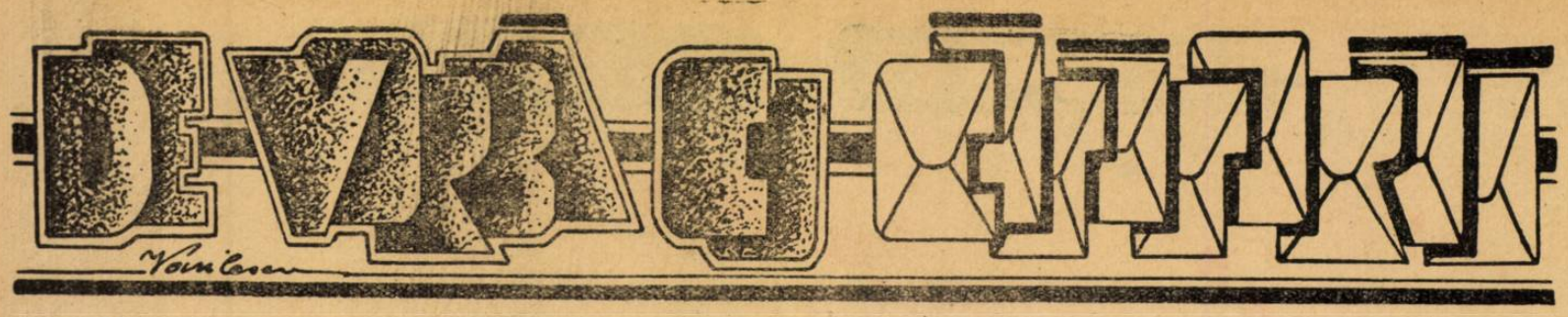

R. M. — Târgoviște : Prietene, am citit cu toată atenția „Legenda crinului" și am văzut că prietenul tău are un talent promițător. Insă, așa cum fac, de obiceiu, începătorii, a cam abuzat de înflorituri de stil, de comparații și de expresiuni care, prin prea deasa lor întrebuințare, s'au banalizat. In afară de aceasta, legenda este mai lungă decât ar fi fost nevoie. Putea lipsi o bună parte dela început, tot așa cum putea fi mai concis și — totodată — mai simplu în celelalte părți. Iată motive pentru care — spre marea noastră părere de rău — nu o putem publica. Moș Nae vă dorește la toți multă sănătate.

CR. FL.-MOSC. — Găești : Ți s'a răspuns personal la poezia „Eroii". Te sfătuim și aici să ții seama de cele ce ți-am scris.

NESTEROV PETRU. — Livezeni-Mușcel : Prietene, îți înțelegem supărarea, dar avem și noi dreptatea noastră. Acum, din cele trei poezii, pe care le avem dela d-ta, putem alege ce e mai bun. Deocamdată îți vom publica poezia „Cantec trist", dela care am renunțat la ultima strofă, fiind mai slabă și neștirbind deloc înțelesul celorlalte. Asupra poeziilor lăsate acum în urmă, ne vom mai gândi, căci sunt deosebite de cea aleasă, ca valoare literară. Păcat că „Plâng trandafirii" nu e mai muncită în ce privește forma !

ANIȘOARA MERC. — Budești-Ilfov : Schița, pe care ne-ai trimis-o păcătuiește în foarte multe privințe. Mai întâi, Titi al matale e un copil bun și cuminte, deci n'are de ce primi o pedeapsă așa de mare. Apoi nu trebuie să uiți că nu trebuie să dăm cititorilor noștri o priveliște, așa cum e aceea dela sfârșitul schiței. Acolo spui : „De atunci, rar cine s'a mai dus la scăldat". Așa crezi mata ? O întâmplare a unui copil bun ca Titi dar neascultător — tot ca Titi, (vezi că nu se potrivește ?) — poate împiedeca pe oameni de a mai face baie în Argeș ? Mai sunt și greșeli de compoziție ca, de exemplu repetarea cuvântului „mic", unde nu prea are rost.

FR. BARCA. — Colentina--Tei, Ilfov : Adică, ce-ai vrut să spui d-ta ? Intr'o peșteră singuratică, pierdută în munți neumblați, stă un pustnic (nu pusnic !) bătrân și tot așa de singuratic. Gata ! Ce ne interesează pe noi, cititorii, aceste lucruri? Și nici măcar versificația nu e corectă: munte nu rimează cu pătrunde nici aici nici în toată țara, după cum ars cu piatră, rimează și mai puțin. Credem că ți-a venit așa, să faci versuri, fără să ai ceva de spus, anumit ! Ai făcut ? prea bine ! Dar era, oare, nevoie să ne mai trimiți și nouă ?

VALERIU NIȚU. — Mediaș : Prietene, povestea „Ursitoarea" a apărut prin 1934 sau 1935 în Universul Copiilor, fiind scrisă în versuri de D-l Vasile Militaru și ilustrată de D-l Pascal. Se chema acolo „Puterea destinului". E drept că sfârșitul e cam schimbat, dar în povestea D-lui V. Militaru era mai frumos și mai omenesc. Cealaltă, „Ce rost au lacrimile", e simplă și cam fără rost.

S. D. — Budești-Ilfov : Schița, ce ne-ai trimis nu se poate publica din mai multe motive : titlul cam suspect ; faptul că sunt porecliți profesorii ; schița e o amintire povestită cu numele prea adevărate, ceea ce nu interesează în așa măsură pe cititori și încă alte motive, dintre care, ultimul este că, întâmplarea nu e cu nimic deosebită de atâtea altele din școală și nici nu e scrisă la înălțimea altora, primite dela d-ta.

ANTON DUMITRU. — Slobozia-Veche : Scrii destul de frumos, însă mai ai câte ceva de învățat. Scrisoarea lui Nicușor e prea lungă ; mai scurteaz-o, cam la un sfert, și vom sta de vorbă mai pe îndelete. Să-ți arătăm o mare scădere de neiertat :

„Am acolo'n grădiniță,
Intr'un strat mai frumușel,
O frumoasă garofiță
Și-un roșu trandafirel".

Observi ? Grădiniță, garofiță, trandafirel, frumușel, adică numai diminutive. De la o vreme, acest fel de cuvinte plictisesc, așa că e bine să te păzești de a le întrebuința.

VIC. POPESCU-Teleorman.— Din cele două povești trimise, povestea intitulată „Privighetoarea" este mai bună de publicat, pe când povestea „Frumoasa cu părul de aur" cuprinde elemente din alte povești și e încărcată cu descrieri, care puteau fi mai scurte. De altfel, și în povestea „Privighetoarea" ai astfel de descrieri.

Te sfătuim să scrii mai concis, mai simplu și să te ții mai mult de povestirea faptului decât de descrieri și caracterizări. Te mai sfătuim să nu întrebuințezi franțuzisme și neologisme, ca : „satin bleu, cabinetul, se reflectau, coridoare, fredonând" etc., care n'au ce căuta în poveștile cu caracter popular.

Am mai observat că nu începi aproape niciodată dela capul liniei, ceea ce nu este bine. Altcum, talentul nu-ți lipsește.

Alți abonați ai revistei „Universul Copiilor"

MARGARETA CALOIANU
Loco

MIRON IUSTIN
Codlea-Brașov

GLUME

Mămico! se roagă drăguța Mia, nu vrei să-mi schimbi un leu?

— Cum să-ți schimb un leu? întrebă mirată mama Miei.

— Să-mi dai pe leul meu un ban de doi lei", răspunse Mia.

Fifa, în vârstă de patru anișori, aleargă speriată în brațele mamei sale.

„Ce-i cu tine, Fifa? De ce te-ai speriat așa? o întreabă mamă-sa.

— O, să vezi, mămico, răspunse Fifa cu voce tremurătoare. Eram singură în odaia mea și n'aveam ce face. Și m'am apucat să-mi spun singură o poveste. Dar când am văzut că în povestea aceasta sunt lupi și urși, m'am speriat așa de tare, așa de tare!..."

Trei pierde-vară stau în Cișmigiu și discută.

Georgică : „Eu am visat azi noapte o câmpie întinsă, și în loc de iarbă, creșteau ace de cusut; un bătrân se apropie de mine zicându-mi : „Vezi, toate aceste ace, le vei întebuința, cusând saci plini cu galbeni, care vor fi ai tăi".

Jenică : Și eu am visat, tot azi noapte că marea era toată din cerneală, și o babă îmi spuse : Toată marea asta o vei întrebuința, pentru a scrie cu ea suma averii tale".

— „Și eu", întoarse vorba Mitică, „am visat, că voi doi ați murit, lăsându-mă pe mine, ca moștenitorul vostru".